

РЕШЕНИЕ

№ 23187

гр. София, 09.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 19.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3158** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс, вр. чл. 46, ал. 1, вр. с чл. 40, ал. 1, т. 2 и чл. 10, ал. 1, т. 1а и чл. 39а, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

Производството е образувано по жалба на Ф. Д., [дата на раждане] в Република Турция, турски гражданин, срещу Заповед рег. № 5401 ПАМ – 82 – 05.03.2026 г. издадена от Началник Гранично полицейско управление – В., с която по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна. В жалбата е посочено, че се налага експулсиране в страна, в която се водят военни действия. Те могат да поставят в опасност живота и здравето на Д.. Претендират се разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Не се представлява.

Ответникът - Началник Гранично полицейско управление – В., не се явява. Представява се от П. К. – С. – главен юрисконсулт.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се, че със Заповед рег. № 5401 ПАМ – 82 – 05.03.2026 г., издадена от Началник на Гранично полицейско управление – В., по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“. В заповедта е инкорпорирано разпореждане по чл. 60, ал. 1 от АПК, с което е допуснато предварителното ѝ изпълнение. Изложени са мотиви, че е налице опасност, че изпълнението на заповедта може да бъде осуетено или сериозно затруднено.

По делото е приобщено Предложение Рег. № 5401р – 3788 – 05.03.2026 г. на полицейски инспектор при ГПУ В. – инспектор С.. В предложението е посочено, че на 03.03.2026 г., около 23:50 ч. на граничен преход В. – К., в зоната на отговорност на РГО, от излъчен съвместен екип на служители от ГПУ В. и служители на РГО в посока Република България за Румъния е извършена проверка на товарен камион „М.“, TR рег. № 26AGH887 / 26АНР954, управляван от турския гражданин Songur Ersel, [дата на раждане], паспорт № U38920007.

На дясната седалка като пътник пътува лице без документи за самоличност. По данни на лицето това е Ф. Д. (Firat Dereli), [дата на раждане]

Автомобилът превозва групажна стока от Турция за Полша.

При извършена справка в АИС – ГК, водачът и автомобилът имат регистрирано влизане в Република България на 03.03.2026 г. в 02:24 ч. през ГКПП Капитан А..

Чуждите граждани са задържани със ЗЗ № 68 и 69 от 15:00 ч. на 04.03.2026 г.

Случаят е докладван на дежурен разследващ полицай при ГПУ В. и са образувани ДП № 41 / 04.03.2026 г. по чл. 281 от НК и ДП № 42 / 04.03.2026 г. по чл. 279 от НК по описа на ГПУ – В..

Жалбоподателят Ф. Д. (Firat Dereli), [дата на раждане], гражданин на Турция, без документи за самоличност, без адресна регистрация в Република България, идентифициран по снимка на турска лична карта с № А31К00760, валидна до 30.05.2031 г., не е могъл да удостовери влизането си в Република България по установения от закона ред.

При тези факти полицейски инспектор в МГПП при ГПУ В. – инспектор С. е предложил на административния орган да издаде заповед с диспозитивна част: „Връщане до страната на произход: Турция“.

Издадена е оспорената Заповед рег. № 5401 ПАМ – 82 – 05.03.2026 г. издадена от Началник Гранично полицейско управление – В., с която по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

Заповедта е връчена на Ф. Д. на дата 05.03.2026 г. в 14:10 ч. При връчването е осъществен превод от страна на С. И. Д., адрес: [населено място], област В.. Преводачът е запознал жалбоподателя със съдържанието на заповедта.

По делото са представени доказателства, че лицето Ф. Д. е съпроводено до Република Турция за обратно приемане на незаконно пребиваващ. Приложена е Заповед за съпровождане на лице № 3282з – 2408 / 23.04.2026 г. на заместник – директор на ГДГП. Приложен е и протокол, от който се установява, че Ф. Д. на дата 23.04.2026 г. е предаден на служител с цел изпълнение на Заповед рег. № 5401 ПАМ – 82 – 05.03.2026 г., издадена от Началник Гранично полицейско управление – В.. Приложена е и докладна записка, от която е видно, че лицето е съпроводено до турската граница на ГКПП „Капитан А.“. Лицето е било предадено от екип с протокол за „Рeadмисия“ на турските гранични власти около 21:45 ч. на 23.04.2026 г.

При така установената фактическа обстановка и при спазване на изискванията на чл. 168, ал.1-3 от АПК за проверка на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на 14 - дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ. По делото е приложена Заповед № 4066з – 101 от 15.01.2026 г. относно оправомощаване на длъжностни лица от РДГП Р. да налагат ПАМ. В т. 2 от заповедта е посочен като компетентен орган комисар С. Л. – Началник на ГПУ – В..

Заповедта е издадена при спазване на изискванията на чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК за писмена форма и реквизити, в това число правни и фактически основания.

Мотиви към заповедта се съдържат в Предложение Рег. № 5401р – 3788 – 05.03.2026 г. на полицейски инспектор при ГПУ В. – инспектор С.. Предложението е цитирано в заповедта и е неразделна част от оспорената заповед.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до засягане правото на защита в производството на жалбоподателя или до неправилно приложение на материалния закон.

Жалбоподателят е бил уведомен за съдържанието на заповедта. Безспорно е установено, че жалбоподателят е пътувал на дясната седалка като пътник без документи за самоличност. По данни на лицето това е Ф. Д. (Firat Dereli), [дата на раждане] Неоснователни са доводите на адв. Ц., че в заповедта липсва срок за доброволно напускане на страната. Това по никакъв начин не засяга правата на жалбоподателя.

Съгласно чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ една от принудителните административни мерки, които се прилагат спрямо чужденците по този закон, е връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна.

Съгласно разпоредбата на чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ връщане се налага, когато чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред. Това обстоятелство се установи по безспорен начин в настоящото производство.

Принудителната административна мярка „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, по смисъла на чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ подлежи на обжалване при условията и по реда на АПК. Това е така съгласно разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от ЗЧРБ. Разпоредбата на ал. 4, вр. ал. 2 на чл. 46 от ЗЧРБ установява правилото, че жалбите до съда само против заповедите за отнемане право на пребиваване в РБ и за експулсиране не спират изпълнението на тези заповеди.

В чл. 8, ал. 1 ЗЧРБ е предвидено, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза или разрешение за пътуване, когато такива се изискват. В случая няма спор, че Ф. Д. не може да установи влизане в страната на основата на някой от посочените документи. Не излага и твърдения в тази насока. Изложеното определя чужденеца като лице в незаконен престой по смисъла на чл. 3, т. 2 от Директива 2008/115/ЕО. Следователно, налице е материалноправното основание по чл. 41, т.1 от ЗЧРБ за налагане на ПАМ "връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

Съгласно чл. 6, §1 от Директива 2008/115/ЕО държавите-членки издават решение за връщане на всеки гражданин на трета страна, който е в незаконен престой на тяхна територия, без да се засягат изключенията, посочени в параграфи 2—5. В случая, не се твърдят и установяват изключенията, посочени в чл. 6, параграфи 2—5 на Директива 2008/115/ЕО, както и нарушение на принципа "забрана за връщане“ по чл. 5 от Директива 2008/115/ЕО. Липсват твърдения за наличие на основание по чл. 9 от Директива 2008/115/ЕО за отлагане на извеждането.

Изложеното обосновава налагане на мярката при спазване на материалноправните изисквания по чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ и чл. 6, §1 от Директива 2008/115/ЕО.

Съгласно §6 от Преамбюла на Директива 2008/115/ЕО, държавите - членки следва да следят за това прекратяването на незаконния престой на граждани на трети страни да се извършва по

справедлива и прозрачна процедура. В съответствие с общите принципи на законодателството на ЕС, решенията съгласно настоящата директива следва да се вземат индивидуално и въз основа на обективни критерии. Използването на принудителни мерки следва да бъде изрично подчинено на принципите на пропорционалност и ефективност на предприеманите мерки и преследваните цели (§13 от Преамбюла на Директива 2008/115/ЕО). Мярката е наложена при спазване на принципа за пропорционалност при преценка на баланса между интересите на индивида и най-благоприятния интерес на обществото и държавата по смисъла на чл. 6, ал. 4 АПК. Наложена е при спазване на прозрачна процедура и при липса на данни за превратно упражняване на власт за постигането на целта ѝ.

От доказателствата по делото действително се установява, че органът не е предоставил срок за доброволно изпълнение на решението за връщане, както изисква чл. 39а, ал. 1 ЗЧРБ, но това касае изпълнението на приложената ПАМ и не съставлява съществено нарушение на материалния закон. Жалбоподателят не е могъл да напусне страната самостоятелно, без съдействието на компетентните български власти.

По изложените съображения оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и в съответствие с целта на закона.

Воден от горното, Административен съд София - град, Първо отделение, 45 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. Д., [дата на раждане] в Република Турция, турски гражданин, срещу Заповед рег. № 5401 ПАМ – 82 – 05.03.2026 г. издадена от Началник Гранично полицейско управление – В., с която по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му.